

REPORTAGE Blerickse (22) haalt finish tweede etappe Vierdaagse dankzij medische verzorging

De leden van de medische ploeg van Venlo Beweegt hadden het superdruk na afloop van de tweede etappe.

foto Gé Hirdes

Franca: het heeft bloed, zweet en tranen gekost

De stichting Venlo Beweegt begeleidt 78 deelnemers aan de Vierdaagse van Nijmegen die afkomstig zijn uit de regio Venlo. Dagblad De Limburg volgt de groep.

door Peter Heesen

Ik vind het al een puike prestatie dat ik vandaag de finish gehaald heb. Morgenvroeg zie ik wel of ik aan de derde etappe begin." Franca Stoelinga (22) maakt dit jaar haar debuut in het Vierdaagse-peloton. Ze denkt nog niet aan de Via Gladiola. Nee, ze kijkt niet verder dan de volgende dag. De kleine tenen van beide voeten zitten onder de blaren. Gisteren sprong er eentje kapot tijdens het lopen. Ze verging van de pijn en kon niet verder. Franca werd ge-

holpen bij de eerste de beste verzorgingspost, maar de 'eigen' medische staf was er niet blij mee. Hij vond de 'eerste hulp' slecht. De Blerickse is aangesloten bij Venlo Beweegt, die 78 wandelaars naar de eindstreep hoopt te brengen. De voeten werden opnieuw ingetapet en een verzorger liep even mee om

haar weer in haar ritme te krijgen. Franca en haar moeder Jeanne voltooiden vervolgens „redelijk soepel” de 'dag van Wijchen'. Ed Noordhuis (40) maakt deel uit van de zevenkoppige medische ploeg van Venlo Beweegt. Hij bestempelt dag twee als één van de zwaarste. Voor de verzorgers was het alle hens aan dek. Het vochtige weer zorgde voor ontzettend veel blaren. „Bij sommigen hingen de vellen onder de voeten. Het was dramatisch.” Vier tot vijf lopers, onder wie Franca, hebben serieuze problemen. Noordhuis: „Het is een uitdaging voor ons om hen in de race te houden.” Kwetsbaar zijn de kleine teen, de bal van de voet en de hak. „Zij veroorzaken de meeste ellende.” Gisteren meldde zich bovendien

een deelnemster bij de verzorgingspost van Venlo Beweegt met een hartslag van bijna 200. Zij kreeg anderhalf uur lang een loopverbod opgelegd, tot haar hartslag weer was gedaald tot 80. Ze werd daarna op verzoek van Noordhuis continu in de gaten gehouden door twee begeleiders. Voor de zeven 'ziekenverzorgers' is het na afloop van de etappe spitsuur. Twee leden van de medische staf doen niets anders dan blaren prikken en voeten plakken. De andere vijf masseren de wandelaars. Tot tien uur 's avonds. Waarbij ze ook aan mental coaching doen. „De één heeft een aai over de bol nodig, de ander een schop onder de kont. Het ligt vaak aan je doorzettingsvermogen of je het haalt, want iedereen lijdt pijn.”